

सधर्मोऽस्य ब्राह्मणस्याखिलकामदोग्धाभवति यद्वा स ब्राह्मणोऽस्य विश्वस्याखिलकामधुक इति ॥ ३१ ॥ लोकानामोति लोकात् लोकांतरं पर्यट
ति नैकत्र निर्वृतस्तिष्ठतीत्यर्थः नामोतीति पाठे सुरेश्वरोऽपि भूत्वा लोकानामोत्युत्तमलोकान् प्राप्तोऽप्यप्राप्त इव क्लिश्यतीत्यर्थः शेते सुखमास्ते इत्यर्थः तदे
वाह सर्वेष्वंगेषु वाक्पाण्यादिषु विज्वरस्तापरहितः ॥ ३२ ॥ स्वलाभः स्वत एव प्राप्तो लाभः आत्मलाभो वा तेन संतुष्टान् पूर्णान् साधून् स्वधर्मनिष्ठान् ॥ ३३ ॥
यस्य राज्ञो विषये देशे ॥ ३४ ॥ यतः स्थानात् यदिच्छयायत्कार्येच्छया दुर्गं समुद्रम् ॥ ३५ ॥ संपृष्टः संप्रश्नः प्रष्टव्योऽर्थो यंसः परमेष्ठिना परमेश्वरे

संतुष्टो यर्हि वर्तेत ब्राह्मणो येन केनचित् ॥ अहीयमानः स्वाद्धर्मात् स ह्यस्याखिलकामधुक ॥ ३१ ॥ असंतुष्टो
ऽसकृल्लोकानामोत्यपि सुरेश्वरः ॥ अकिंचनोऽपि संतुष्टः शेते सर्वांगविज्वरः ॥ ३२ ॥ विप्रान् स्वलाभसंतुष्टा
न् साधून् भूतसुहृत्तमान् ॥ निरहंकारिणः शांतान् नमस्येशिरसाऽसकृत् ॥ ३३ ॥ कच्चिद्वः कुशलं ब्रह्मन राज
तो यस्य हि प्रजाः ॥ सुखं वसंति विषये पाल्यमानाः समे प्रियः ॥ ३४ ॥ यतस्त्वमागतो दुर्गं निस्तीर्य हयदिच्छ
या ॥ सर्वे नो ब्रूत्य गुह्यं चेत्किं कार्यं करवामहे ॥ ३५ ॥ एवं संपृष्टः संप्रश्नो ब्राह्मणः परमेष्ठिना ॥ लीला गृहीत देहे
न तस्मै सर्वमवर्णयत् ॥ ३६ ॥ रुक्मिण्युवाच श्रुत्वा गुणान् भुवनसुंदरशृण्वतां ते निर्विश्वकर्णविवरैर्ह
रतोऽगतापम् ॥ रूपं दृशां दृशि मतामखिलार्थलाभं त्वय्यच्युता विशतिचित्तमपत्रपंमे ॥ ३७ ॥

ण बंधूनामनभिप्रेतं रुक्मिणश्चेष्टितमित्यादिसर्वम् ॥ ३६ ॥ रुक्मिण्यास्वयमेकांतिलिखित्वादत्तपत्रिकाम् मुद्रामुन्मुच्य कृष्णाय प्रेमचिन्हामदर्शयत्
ब्राह्मणः श्रीकृष्णानुज्ञया वाचयति श्रुत्वेति अयमर्थः हे अच्युत हे भुवनसुंदरेति औत्सुक्यं द्योतयति कृतवमहिमा कचां रूपकुलशीलादियुक्तापित
थाऽपि अपगतात्र पायस्मात् तन्मे चित्तं त्वयि आविशति आसज्जते तत्कुतस्तत्राह शृण्वतां कर्णविवरैरंतःप्रविश्य अंगतापम् अंगेति पृथक्संबोधनं वा
हरतस्त्वगुणान् श्रुत्वा तथा दृशि मतां चक्षुष्मतां दृशामखिलार्थलाभात्मकं रूपं च श्रुत्वेति ॥ ३७ ॥